

Sygn. akt III U 32/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. do SO Monika Obrębska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 maja 2013 r. w O.

sprawy z odwołania A. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania A. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 29.11.2012 r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje A. T. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od 01.11.2012r. do 31.10.2014r.;
2. stwierdza odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

/-/Na oryginale właściwy podpis

Na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 29.01.2014r., sygn. akt III AUa 941/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 2 i stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji;

II. oddala apelację w pozostałym zakresie.

/-/Na oryginale właściwe podpisy

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29.11.2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił A. T. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

A. T. wniósł odwołanie od powyższej decyzji podnosząc, że w 2004r. uległ poważnemu wypadkowi w związku z wykonywaną pracą, co skutkowało urazem czaszki i krwiakiem śródczaszkowym. W następstwie choroby ujawniła się

depresja, pourazowy zespół mózdkowy, przewlekła padaczka pourazowa. Odwołujący wskazał ponadto, że orzeczenie wydane przez Komisję Lekarską jest niezgodne ze stanem faktycznym i zgromadzoną dokumentacją. Wskazując na powyższe wniósł o zmianę decyzji i przyznanie mu prawa do renty na dalszy okres.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania w całości podnosząc, że zarówno Lekarz Orzecznik, jak też Komisja Lekarska nie uznali A. T. za niezdolnego do pracy.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25.05.2004r. A. T. uległ wypadkowi przy pracy. Decyzją z dnia 11.07.2005r. ZUS przyznał A. T. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Świadczenie to odwołujący pobierał do 31.10.2007r. Od 01.11.2007r. do 31.10.2012r. A. T. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem do pracy. W dniu 01.10.2012r. A. T. złożył w (...) Oddział w P. Inspektorat w O. wniosek o ustalenie jego uprawnień do renty na dalszy okres. W celu ustalenia powyższych uprawnień, odwołującego skierowano na badanie lekarskie, po przeprowadzeniu którego, lekarz orzecznik ZUS, orzeczeniem z dnia 31.10.2012r., stwierdził, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy. A. T. wniósł sprzeciw od powyższego orzeczenia. Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 23.11.2012r. zajęła analogiczne, jak lekarz orzecznik, stanowisko. Wobec powyższego ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce zważył co następuje:

Odwołanie A. T. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 i art. 17 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. nr 199, poz. 1673 z późn. zm.) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004r., nr 39 poz. 353 z późn. zm.), który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Stosownie do treści art. 17 ust. 4 cyt. wyżej ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, spowodowanej wypadkiem przy pracy, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, przywraca się w razie ponownego powstania tej niezdolności bez względu na okres, jak upłynął od ustania prawa do renty.

W świetle cytowanych wyżej przepisów kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, od której zależała skuteczność odwołania A. T., było ustalenie czy jest on w dalszym ciągu niezdolny do pracy i czy niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 25.05.2004r.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu psychiatrii i neurologii, jako właściwych ze względu na schorzenia odwołującego. Biegły z zakresu neurologii w złożonej opinii, po przeprowadzonym badaniu odwołującego oraz zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą stanu jego zdrowia, rozpoznał u niego: padaczkę pourazową i stan po urazie czaszkowo – mózgowym 25.05.2004r. i trepanacji. W konkluzji biegły uznał, że istniejące schorzenie stanowi podstawę do stwierdzenia u odwołującego częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w pracy, jakiego doznał 25.05.2004r. na okres dwóch lat od października 2012r. W uzasadnieniu wydanej opinii biegły sądowy podał, iż w 2004r. A. T. doznał urazu czaszkowo – mózgowego powikłanego krwiniakiem nadtwardówkowym nad lewą półkulą mózgu (okolica ciemieniowa skroniowa).

Był operowany w Klinice (...) w W.. Miewa napady utraty przytomności z drgawkami w nocy, zaś w dzień napady zawrotów głowy, których nie potrafi opisać. Okolica ciemieniowo – skroniowa lewa jest wiesymptomatyczna i opisane zawroty głowy należy zaliczyć, zdaniem biegłego, do napadów. Odwołujący był i jest leczony z tego powodu lekami p.padaczkowymi. Po napadzie miewa złe samopoczucie, jest osowiały. W badaniu przedmiotowym bez cech patologii, w badaniu (...) mózgu zmiany ogniskowe. Badanie EEG – zapis prawidłowy (może występować u chorych z padaczką w okresie bez napadów.

Do powyższej opinii zastrzeżenia złożył organ rentowy, który podniósł, że opis badania przedmiotowego ubezpieczonego nie uzasadnia częściowej niezdolności do pracy zgodnie z kwalifikacjami. W zastrzeżeniach wskazano ponadto, że ubezpieczony z wykształceniem podstawowym winien być rozpatrywany na ogólnym rynku pracy.

Wskazując na powyższe pełnomocnik organu rentowego wniósł o powołanie nowego biegłego z zakresu neurologii i przeprowadzenie dowodu z jego opinii.

Sąd powyższy wniosek organu rentowego oddalił w oparciu o art. 217 § 3 kpc uznając, iż sporne okoliczności zostały już dostatecznie wyjaśnione. W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu neurologii. Podkreślić należy, że wydana ona została przez biegłego o specjalności odpowiedniej do ujawnionych wcześniej u odwołującego jednostek chorobowych, po dokonaniu analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzeniu wywiadu oraz badań odwołującego. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski biegłego są rzeczowe, spójne i logiczne. Wynika z nich niezbicie, że stan zdrowia odwołującego czyni go nadal częściowo niezdolnym do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres dwóch lat od daty wstrzymania świadczenia. Wobec jednoznacznej i przekonującej opinii biegłego z zakresu neurologii, na podstawie art. 240 § 1 kpc Sąd uchylił postanowienie z dnia 25.01.2013r. w części dotyczącej dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z zakresu psychiatrii.

Odnosząc się do wniosku organu rentowego o powołanie kolejnego biegłego wskazać należy, że podnoszone przez ZUS argumenty nie uzasadniały zdaniem Sądu Okręgowego stanowiska, że istniała obiektywnie potrzeba skorzystania z opinii kolejnego biegłego. Odmierna ocena stanu zdrowia odwołującego dokonana przez organ rentowy, nie zawierająca bowiem konkretnych i przekonujących argumentów podważających miarodajność dotychczasowej opinii lub co najmniej miarodajność tę poddających w wątpliwość, nie mogła zdaniem Sądu decydować o zasadności dopuszczenia dowodu z kolejnego biegłego. Wskazać należy, że zarówno doktryna jak i orzecznictwo stoją na stanowisku, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (vide wyrok SN z 4 sierpnia 1999 r, I PKN 20/99, OSNAPiUS 2000, nr 15, poz. 479). Sąd Okręgowy potrzeby powołania kolejnego biegłego nie widział. Opiniujący odwołującego biegły z zakresu neurologii wskazał jednoznacznie, że aktualny stan zdrowia A. T. nie uległ poprawie od czasu kiedy był on uprawniony do renty. Organ rentowy tymczasem nie wskazał na czym miała polegać poprawa stanu zdrowia odwołującego, która mogłaby przemawiać za przyjęciem jego aktualnej zdolności do pracy, tym bardziej, że dotychczas przez ponad 7 lat pobierał on rentę wypadkową właśnie z powodu padaczki pourazowej. W takim stanie rzeczy twierdzenia organu rentowego, że sam fakt leczenia padaczki nie stanowi o niezdolności do pracy, nie może zostać uwzględniony.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznając, iż A. T. spełnił przesłanki konieczne do uzyskania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres, w oparciu o art. art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał mu prawo do renty od dnia 01.11.2012r. do 31.10.2014 roku.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującej prawo do renty, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010 roku, II UK 330/09, LEX 604220). W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie istniały podstawy do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującemu prawa do renty już na

etapie postępowania przed ZUS, z uwagi na błędną decyzję Komisji Lekarskiej ZUS, która dysponowała niezbędnymi i wystarczającymi dokumentami, w tym w szczególności dokumentacją lekarską, pozwalającą na uznanie odwołującego za nadal częściowo niezdolnego do pracy w związku z wypadkiem przy pracy już na etapie postępowania przed ZUS. Odwołujący nie przedstawił na etapie postępowania sądowego żadnej nowej dokumentacji, która nie byłaby znana ZUS. Na błędną decyzję Komisji Lekarskiej ZUS wskazuje opinia biegłego sądowego, który jednoznacznie wypowiedział się, że odwołujący jest w dalszym ciągu częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Z tych względów orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.